

[Inger Gautier Schmit.]

Aaret rundt, at der sker adskillige Ulykker ved, at Biler og Baner tårner sammen. Jeg vil da henstille til den højtærede Trafikminister, om man ikke burde tage under Overvejelse i en ganske anden Grad end nu at markere de Tog, der kører paa Strækningerne med ubevogtede Overskæringer. Naar man kører i Bil, oplever man meget ofte, at Toget i paafaldende Grad falder sammen med Terrænet, idet Toget er brunt og Jorden har omtrent samme Farve, hvorfor det meget ofte for Bilisten gaar saadan, at han først i sidste Øjeblik opdager Toget, navnlig da man fra Togførernes Side, synes jeg, er tilbøjelig til for sent at give Signal. Jeg vil derfor henstille, om man ikke paa en eller anden Maade kunde markere Fronten eller den forreste Side paa forreste Vogn, saaledes at den udskiller sig fra Terrænet, saa Bilisten derigennem blev opmærksom paa Toget, som nærmede sig. Samtidig vil jeg advare imod de vidtgaaende Planer i Retning af at nedlægge sikrede Overkørsler, altsaa Afskaffelse af Vogterhusene, idet jeg mener, det vil være i højeste Grad farligt pludselig at nedlægge saadanne paa stærkt trafikerede Amtsveje, hvor man er vant til at have disse Spærringer. Jeg synes, at Risikomomentet i allerhøjeste Grad vil blive øget herved, og jeg vil, som sagt, advare imod at gaa for vidt i saa Henseende.

Endelig vil jeg gerne rette det direkte Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister, med hvilken Beføjelse Ministeren har givet alle de mange forskellige Lyttere, der ikke har betalt Licens — man siger, det er ca. 32 000 —, Adgang til at deltage i Radiovalget, som jo skal finde Sted i Aar. Denne Bestemmelse fra Trafikministerens Side har, tror jeg, fremkaldt den allerstørste Forbavselse. For mit personlige Vedkommende har jeg intet imod, at man giver ubemidlede Personer Henstand med at betale deres Licens, eller at man oven i Købet kvitterer denne Licens, hvis den ikke kan erlægges, men jeg maa mene, at det er ganske irrationelt at give et saa stort Antal Lyttere, som ikke betaler Licens, Adgang til at deltage i det Lyttervalg, der dog i høj Grad bliver bestemmende for, hvad der udsendes gennem Statsradiofonien. Her bør en absolut Neutralitet raade, og jeg beklager, at den højtærede Trafikminister har foretaget dette Skridt, som meget let kan føre til, at Statsradiofonien, der burde være et neutralt og fredlyst Sted, bliver kastet ind i en Kamp, hvor den absolut ikke hører hjemme. Jeg spørger altsaa den højtærede Trafikminister,

med hvilken Beføjelse han har taget denne Beslutning.

Jeg vil derefter gerne sige et Par Ord om Socialreformen i Praksis. Det er jo klart, at et saa mægtigt Lovværk som Socialreformen ved sin Overgang fra Lov til Liv, fra Teori til Praksis, let kommer til at medføre forskellige Forhold, som man maaske ikke havde tænkt sig vilde fremkomme. Ved første Behandling udtalte jeg saaledes, at denne Lov for danske Læger vilde blive en Guldgrube, fordi Loven ved alle mulige forskellige Situationer og Lejligheder kræver Lægeattest, og denne Udtalelse har da ogsaa vist sig at være rigtig, thi ved Overgangen til den lovfæstede Forsikring i Sygekasser vil Mennesker i Tusindvis være henvist til først at fremskaffe en Lægeerklæring, og da en saadan i dette Land jo sjældent faas under — lad os sige 10 Kr. pro persona —, kan det jo let medføre en ganske urimelig Ekstrafor tjeneste for Lægerne i 1934, hvad der sikkert slet ikke har været den højtærede Socialministers Mening. Jeg vil derfor henstille til Ministeren at træffe Foranstaltninger til, at denne Overgang til pligtmæssig Forsikring ikke samtidig bringer adskillige Millioner Kroner i den danske Lægestands Lomme, der jo i Almindelighed ikke er helt tomme i Forvejen.

Jeg har bragt i Erfaring, at et Børnehjem, som modtager de allerfattigste Børn i Kommunen, hidtil har ydet denne Børnehjælp for 1 Kr. om Ugen, fordi de paa-gældende Mødre ikke var i Stand til at betale mere. Vedkommende Børnehjem, der hidtil har faaet et Statstilskud paa 1 000 Kr., har nu fra Landsnævnet faaet at vide, at dette Statstilskud ikke mere kan erholdes, thi Hjemmet har Forpligtelse til at tage en større Betaling for de Børn, som søger ind dør. Dette viser, at man, naar man sidder og beregner noget paa et Kontor, meget ofte kommer til at støde an mod den Praksis, som Livet har skabt. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Socialminister at drage Omsorg for, at man ikke som Tak og Løn fratager de Børnehjem, der for en ringe Betaling kommer fattige Mødre til Hjælp, deres beskedne Statstilskud.

Endelig har jeg til den højtærede Socialminister nogle Bemærkninger om Samarbejdet mellem det offentlige og det private Initiativ. Allerede ved første Behandling af Socialreformen udtalte jeg min Ængstelse for, at der her vilde opstaa Vanskeligheder, og at det private Initiativ vilde blive hindret i sin Udfoldelse gennem Lovens Bestemmelse om, at al social For-